

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Katowice, 18 grudnia 2017 r.

RKT-610-501/16/MZ

DECYZJA nr RKT - 09/2017

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 229 ze zm.) i stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

umarza się, jako bezprzedmiotowe, postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczęte przez Prezesa Urzędu przeciwko Danielowi Biernatowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Daniel Biernat Optima w Dąbrowie Górniczej oraz Marcinowi Sołtysikowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Sołtysik Marcin Matel w Dąbrowie Górniczej, prowadzących wspólnie działalność jako „Omega” spółka cywilna Marcin Sołtysik, Daniel Biernat z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, w związku z podejrzeniem podejmowania bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na braku zwracania konsumentom, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania oświadczenia konsumenta o odstąpieniu od umowy, wszystkich dokonanych przez nich płatności, z zastrzeżeniem możliwości wstrzymania się ze zwrotem płatności otrzymanych od konsumenta do chwili otrzymania rzeczy z powrotem lub dostarczenia przez konsumenta dowodu jej odesłania, w zależności od tego, które zdarzenie nastąpi wcześniej, pomimo odesłania rzeczy, co może być niezgodne z art. 32 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 683) oraz może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Prezesem Urzędu”) zostało przeprowadzone z urzędu, po sygnale otrzymanym od organów kontroli skarbowej, postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Daniela Biernata, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Daniel Biernat Optima w Dąbrowie Górniczej i Marcina Sołtysika, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Sołtysik

Marcin Matel w Dąbrowie Górniczej, prowadzących wspólnie działalność jako „Omega” spółka cywilna Marcin Sołtysik, Daniel Biernat z siedzibą w Dąbrowie Górniczej (zwanymi dalej także „Przedsiębiorcami” lub „Sprzedawcami”).

W toku przedmiotowego postępowania zbadano warunki usług świadczonych przez Przedsiębiorców na rzecz konsumentów, polegających na sprzedaży książek telefonicznych i czujników tlenku węgla, prowadzonej na odległość. Na podstawie analizy powyższej działalności Prezes Urzędu powziął podejrzenie, iż w zakresie opisanym w sentencji niniejszego postanowienia mogło dojść do naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 229 ze zm. - dalej jako „uokik” lub „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”). W związku z tym w dniu 6.12.2016 r. Postanowieniem Nr 1 wszczęte zostało w tej sprawie z urzędu postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (dowód: karty nr 3-5).

Delegatura w Katowicach pismem z dnia 6 grudnia 2016 r. zawiadomiła Przedsiębiorców o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów i jednocześnie wystąpiła, na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 uokik, do ustosunkowania się do postawionego zarzutu oraz wskazania i udokumentowania, ile odstąpień od umowy, zawartej na odległość, adresaci wezwania otrzymali od konsumentów w 2016 roku (decyduje data wpływu do spółki), od dnia 1.01.2016 roku do dnia sporządzania odpowiedzi na pismo; w ilu przypadkach konsumentowi zwrócono całkowitą należność w terminie, wynikającym z przepisów ustawy o prawach konsumenta; w ilu przypadkach w ogóle nie nastąpił zwrot i z jakiej przyczyny; w ilu zwrot nastąpił, ale po upływie terminu określonego w ustawie o prawach konsumenta. Wezwano do wskazania średniego czasu opóźnienia, liczonego w dniach (ilość dni od dnia upływu terminu do dnia dokonania konsumentowi zwrotu należności zgodnie z ustawą o prawach konsumenta). Ponadto, wezwano Przedsiębiorców do przestania wszystkich dokumentów, o które bezskutecznie urząd wystąpił w wezwaniu z dnia 16.09.2015 r., a następnie w monitach z dnia 12.10.2015 r. i z dnia 9.11.2015 r., w toku postępowania wyjaśniającego RKT-403-21/15/MZ (dowód: karty nr 6-7).

Postanowieniem nr 2 z dnia 6.12.2016 r. (dowód: karta nr 8) w poczet dowodów zaliczono materiały zgromadzone w toku ww. postępowania wyjaśniającego (dowód: karty nr 14-27). Postanowieniem nr 3 z dnia 31.03.2017 r. w poczet dowodów zaliczono kolejne materiały zgromadzone w toku ww. postępowania wyjaśniającego (dowód: karty nr 31-101), a Postanowieniem Nr 4 z dnia 6.11.2017 r. w poczet dowodów zaliczono dalsze materiały zgromadzone w toku ww. postępowania wyjaśniającego (dowód: karty nr 151-225).

Przedsiębiorcom postawiono zarzuty naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w drodze podejmowania bezprawnych działań godzących w zbiorowe interesy konsumentów, polegających na braku zwracania konsumentom, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania oświadczenia konsumenta o odstąpieniu od umowy, wszystkich dokonanych przez nich płatności, z zastrzeżeniem możliwości wstrzymania się ze zwrotem płatności otrzymanych od konsumenta do chwili otrzymania rzeczy z powrotem lub dostarczenia przez konsumenta dowodu jej odesłania, w zależności od tego, które zdarzenie nastąpi wcześniej, pomimo odesłania rzeczy, co może być niezgodne z art. 32 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 683 - dalej jako „ustawa o prawach konsumenta”) oraz może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W toku postępowania Marcin Sołtysik udzielił odpowiedzi w piśmie, które wpłynęło do Delegatury Urzędu w dn. 5.09.2017 r. (dowód: karty nr 149-150), a Daniel Biernat nie udzielił odpowiedzi. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, pismem z dnia

6.11.2017 r. Przedsiębiorcy zostali poinformowani o zakończeniu zbierania materiału dowodowego (dowód: karty nr 226-227 i 231). W wyznaczonym terminie Przedsiębiorcy nie skorzystali z prawa do zapoznania się z zebrany materiałem dowodowym.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny.

Daniel Biernat prowadził działalność gospodarczą pod firmą Daniel Biernat Optima w Dąbrowie Górniczej, na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dowód: karty nr 11 i 28). W dniu 31.03.2017 r. zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej i został z dniem 1.04.2017 r. wykreślony z rejestru (dowód: karta nr 113).

Marcin Sottysik prowadził działalność gospodarczą pod firmą Sottysik Marcin Matel w Dąbrowie Górniczej, na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dowód: karty nr 12 i 112). W dniu 31.10.2017 r. zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej i został z dniem 6.11.2017 r. wykreślony z rejestru (dowód: karta nr 229).

Wyżej wymienieni prowadzili wspólnie działalność jako „Omega” spółka cywilna Marcin Sottysik, Daniel Biernat z siedzibą w Dąbrowie Górniczej (dowód: karta nr 13), której przeważającą działalnością było wydawanie książek.

W toku postępowania ustalono, że Przedsiębiorcy oferowali konsumentom książki telefoniczne i czujniki tlenku węgla, których sprzedaż prowadzona była na odległość (przez telefon), a książki dostarczane były przez dostawcę, któremu uiszczano opłatę za towar. Działalność prowadzona była na terenie całego kraju, a książki telefoniczne wydawane dla całego województwa, na sąsiadujące ze sobą powiaty lub duże miasta (dowód: karty nr 14 i 25-27).

Z treści skarg i sygnałów od konsumentów i miejskich rzeczników konsumentów wynika, iż konsumenci, którzy korzystali z prawa do odstąpienia od umowy zawartej na odległość i zwracali zakupiony produkt, nie otrzymywali należnego zwrotu uiszczonych kwot albo zwrot taki następował po długim okresie oczekiwania i dopiero po podjęciu interwencji przez miejskiego (powiatowego) rzecznika konsumentów. Fragmenty otrzymanych skarg:

1. „[Przedsiębiorca] nie odpowiedział odnośnie zwróconej książki ani też na 2 listy. Firma wzbogaciła się o 79,90 zł.” (pismo konsumenta, dowód: karta nr 36);
2. „Pani podająca się za kuriera przyniosła książkę, której nie chciałam przyjąć (...) Zwróciłam tego samego dnia pocztą. Nie otrzymałam ani pieniędzy ani żadnej odpowiedzi” (pismo konsumentki, dowód: karta nr 38);
3. „W terminie 14 dni od otrzymania książki odstąpiłam od umowy sprzedaży. Sprzedawca do dnia dzisiejszego nie zwrócił mi pieniędzy” (skarga konsumentki, dowód: karta nr 51);
4. „Pismem z dnia 8-12-2015 r. [konsument] odstąpił od umowy. Kolejno w dniu 11.12.2015 r. odesłał do Państwa otrzymaną książkę telefoniczną. Wobec braku odpowiedzi na pismo oraz braku zwrotu kwoty 79,90 zł na wskazany przez Klienta rachunek bankowy, w dniu 5-01-2016 r. Konsument ponownie wezwał Państwa do zwrotu w/w kwoty w ostatecznym terminie wynoszącym 7 dni; powyższe pismo również pozostawili Państwo bez odpowiedzi” (pismo miejskiego rzecznika konsumentów, dowód: karta nr 69);
5. „W dniu 15-09-2015 r. kurier dostarczył pod mój adres nie zamawianą książkę telefoniczną (...) Po konsultacji tego samego dnia za pomocą Poczty Polskiej dokonałam zwrotu w/w przesyłki dołączając kserokopię otrzymanego paragonu na sumę 79,90 PLN na okoliczność czego posiadam pocztowe potwierdzenie

nadania przesyłki (...) Do dnia 26.01.2017 nie otrzymałam zwrotu wpłaconej kwoty (79,90 PLN) za książkę telefoniczną” (skarga konsumentki, dowód: karty nr 71 i 75);

6. „We wskazanych poniżej sprawach [brak zwrotu należności za zwracane książki telefoniczne] przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na wystąpienie rzecznika, natomiast korespondencja z ponagleniem skierowana do przedsiębiorcy została zwrócona do tut. Biura Miejskiego Rzecznika Konsumentów z adnotacją ‘nie podjęto w terminie’” (pismo miejskiego rzecznika konsumentów, dowód: karta nr 73);
7. „(...) tego samego dnia [odebrania książki] godzinę później odesłałam książkę z listem wyjaśniającym i prośbą o zwrot pieniędzy. Pomimo prób połączenia telefonicznego i wysłania listu poleconego z potwierdzeniem odbioru do zwrotu pieniędzy do chwili obecnej nie otrzymałam żadnej odpowiedzi” (pismo konsumentki, dowód: karta nr 85);
8. „Odesłałem towar na adres podany na paragonie (...) Sprawdzając na stronie internetowej Poczty sprawdziłem, że przesyłka została odebrana. Mimo tego nie otrzymałem zwrotu pieniędzy” (skarga konsumenta, dowód: karta nr 155);
9. „(...) odesłałam powyższą książkę wraz z paragonem zakupu. Od trzech miesięcy nie mogę doprosić się zwrotu gotówki (79,90 zł). Pomimo tego, iż w 3 pismach z żądaniem zwrotu należności (...) do tej pory brak reakcji” (pismo konsumentki, dowód: karta nr 161);
10. „(...) na adres widniejący na paragonie [konsumentka] wystosowała oświadczenie o odstąpieniu od umowy i wysłała także książkę. Korespondencja nie została odebrana przez Pana. W związku z tym konsumentka poniosła koszty za książkę 79 zł plus za wysłanie przesyłek 28,60 zł. (...) Przedmiotowa sprawa nie jest jednostkowa.” (pismo miejskiego rzecznika konsumentów, dowód: karta nr 163);
11. „Mając świadomość, że mam prawo w terminie 14 dni odstąpić od umowy odesłałem towar na adres podany na paragonie. Sprawdzając na stronie internetowej Poczty Polskiej sprawdziłem, że przesyłka została odebrana. Mimo tego nie otrzymałem zwrotu pieniędzy” (pismo konsumenta, dowód: karta nr 173);
12. „Po dostarczeniu książki od kuriera za opłatą w wysokości 79,90 złotych konsumentka skutecznie odstąpiła od umowy i zwróciła towar. Przedsiębiorca nie odebrał towaru wraz z oświadczeniem” (pismo miejskiego rzecznika konsumentów, dowód: karta nr 178);
13. „(...) konsumentka z zamiarem odstąpienia od umowy sprzedaży zawartej na odległość, odesłała zakupiony czujnik, na adres figurujący na otrzymanym paragonie zakupu (...). Mimo powyższego nie otrzymała zwrotu ceny zakupu czujnika 180 zł” (pismo Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej, dowód: karta nr 183);
14. „Przesłane oświadczenie [o odstąpieniu od umowy] nie zaskutkowało pozytywnie w żadnej ze spraw zwrotem należnych konsumentom pieniędzy. Podjęte przez rzecznika negocjacje również nie przyniosły efektu. Korespondencja wraca po bezskutecznym awizowaniu” (pismo miejskiego rzecznika konsumentów, dowód: karta nr 186);
15. „Korzystając z prawa do odstąpienia od umowy bez podania przyczyn uczyniłem to wysyłając w dniu 24 listopada 2015 r. drogą pocztową książkę telefoniczną wraz z informującym o powyższym fakcie pismem i paragonem. (...) do chwili

obecnej nie otrzymałem zwrotu pieniędzy” (pismo konsumenta, dowód: karta nr 197);

16. „Po licznych interwencjach ze strony Konsumentki, przedsiębiorca uznał skuteczność otrzymanego odstąpienia od umowy i zobowiązał się do zwrotu ceny towaru, lecz pieniądze nigdy nie wpłynęły na rachunek bankowy [konsumentki]” (pismo miejskiego rzecznika konsumentów, dowód: karta nr 207);
17. „(...) konsument zdecydował się odstąpić od umowy i odesłać książkę pocztą, co nastąpiło w dn. 17 listopada 2015 r., zachowując przy tym 14 dniowy termin określony w art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (...). W związku z powyższym w grudniu 2015 r. konsument nie przyjął również ponownie nadanej przez przedsiębiorcę przesyłki w której znajdowała się książka telefoniczna. Do dnia złożenia wniosku [do rzecznika konsumentów] przez konsumenta przedsiębiorca nie dokonał zwrotu kosztów poniesionych przez konsumenta” (pismo miejskiego rzecznika konsumentów, dowód: karta nr 217).

W piśmie do miejskiego rzecznika konsumentów z dnia 18.04.2016 r. Przedsiębiorcy podnoszą, iż „wydawnictwo [...] i z tego względu zwrotu należności został opóźniony” i przesyłają potwierdzenie nadania przekazu pocztowego w kwocie 80 zł dla konsumenta, z dnia 15.04.2016 r. (dowód karta nr 202). Z treści skargi konsumenta wynika, że przesyłka z oświadczeniem o odstąpieniu od umowy i zwracaną książką telefoniczną została przez niego wysłana w dniu 24.11.2015 r. (dowód: karty nr 197-201).

W dniu 5.09.2017 r. do Delegatury Urzędu wpłynęło pismo, w którym Marcin Sottysik poinformował o faktycznym zakończeniu prowadzenia działalności, zaznaczając, że z powodu [...] jego wnioski w sprawie zakończenia działalności gospodarczej nie zostały zaakceptowane. Przedsiębiorca oświadczył, że nie jest w stanie podać dokładnej daty zakończenia oferowania produktów, przy czym miało nastąpić około sierpnia 2016 roku. Przedsiębiorca podniósł, że nie jest w stanie dostarczyć wymaganych dokumentów, o których mowa powyżej, gdyż [...]. Przedsiębiorca oświadczył, że „[...]” (dowód: karty nr 149-150).

Ocena prawna ustalonych faktów

Naruszenie interesu publicznego

Artykuł 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ogranicza zastosowanie jej przepisów wyłącznie do ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów, podejmowanej w interesie publicznym. Oznacza to, że warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w tej ustawie jest zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców - naruszając jej przepisy - stanowią potencjalne zagrożenie interesu publicznego. Niniejsze postępowanie dotyczy działania Przedsiębiorcy wobec nieograniczonego kręgu nabywców książek telefonicznych i czujników tlenku węgla, posiadających status konsumentów. W opinii Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy mogli skorzystać z oferty Przedsiębiorców i następnie z prawa do odstąpienia od umowy zawartej na odległość, wynikającego z przepisów ustawy o prawach konsumenta. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów, co oznacza, iż każde naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem w niniejszej sprawie uzasadnione było podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. W tym stanie rzeczy przyjąć należy, iż do oceny stanu faktycznego niniejszej sprawy zastosowanie mają przepisy ww. ustawy, a dotyczące jej postępowanie jest prowadzone w interesie

publicznym.

Naruszenie art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Zgodnie z art. 24 ust. 1 uokik zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Zgodnie z art. 24 ust. 2 uokik przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy. Stwierdzenie przez Prezesa Urzędu stosowania przez Przedsiębiorców praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wymaga zatem stwierdzenia łącznego zaistnienia następujących przesłanek:

- 1) kwestionowane zachowania są działaniami przedsiębiorcy,
- 2) zachowania są sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami,
- 3) zachowania naruszają zbiorowe interesy konsumentów.

Status przedsiębiorcy

Zgodnie z art. 4 pkt 1 uokik przez przedsiębiorcę rozumie się między innymi przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Stosownie do art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1829 ze zm.) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.

W momencie wszczęcie postępowania jego stronami byli przedsiębiorcy prowadzący we własnym imieniu działalność gospodarczą, będący wspólnikami spółki cywilnej, działający na podstawie wpisów do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o której mowa w art. 23 powołanej wyżej ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Nie ulega wątpliwości, że obaj Przedsiębiorcy posiadali wówczas status przedsiębiorców w rozumieniu powołanego art. 4 pkt 1 uokik. Tym samym, przy wykonywaniu działalności gospodarczej, podlegali rygorom określonym w uokik i ich działania mogły podlegać ocenie w kontekście naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Następnie, w toku prowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, obaj przedsiębiorcy zostali wykreśleni z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej: Daniel Biernat z dniem 1.04.2017 r., Marcin Sołtysik z dniem 6.11.2017 r.

Zgodnie z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 - dalej także jako „kpa”). Na podstawie przepisu art. 105 § 1 kpa organ administracji państwowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, gdy z jakiegokolwiek przyczyny stało się ono bezprzedmiotowe. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów pozwalających na rozstrzygnięcie sprawy co do jej istoty.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 kwietnia 2003 r. (sygn. akt III SA 2225/01) stwierdził, że bezprzedmiotowość postępowania oznacza brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, skutkującego tym, iż nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Jest to orzeczenie formalne, kończące postępowanie bez jego merytorycznego rozstrzygnięcia. Bezprzedmiotowość wynika z przyczyn podmiotowych lub przedmiotowych. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego to brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której

organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu.

Skoro zatem w niniejszej sprawie, już po wszczęciu postępowania, Daniel Biernat i Marcin Sołtysik utracili przymiot przedsiębiorców, koniecznym jest umorzenie wszczętego postępowania. Nieposiadanie przymiotu przedsiębiorcy przez osobę, wobec której wszczęto postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów stanowi bowiem przeciwwskazanie prawne do dalszego prowadzenia postępowania, a w konsekwencji uniemożliwia wydanie przez Prezesa Urzędu decyzji administracyjnej rozstrzygającej sprawę co do istoty.

W tym miejscu należy zauważyć, że skoro nie została spełniona pierwsza z wymienionych powyżej przesłanek koniecznych do stwierdzenia przez Prezesa Urzędu stosowania przez Przedsiębiorców praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, bezzasadna jest w niniejszej sprawie analiza spełnienia zaistnienia kolejnych przesłanek.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji niniejszej decyzji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 229 ze zm.) w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 1822 ze zm.) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach, ul. Kościuszki 43, 40-048 Katowice w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia.

**DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH
Maciej Fragsztajn**

